

La tribuna

Reformar l'Estat del Benestar per reforçar-lo

Tallar és ben senzill, reformar de veritat és més difícil

JAUME
Bartumeu

En el Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés (SDP) vam debatre dissabte passat el calendari polític i es va assenyalar les prioritats en les quals hem de centrar la nostra actuació en les properes setmanes.

Després d'analitzar l'evolució de la reforma tributària actualment a tràmit parlamentari vam escoltar amb atenció la intervenció d'una companya de la Vall del Nord que ens va demanar de tocar de peus a terra i tenir ben presents les preocupacions reals de la gent. Preocupa la feina, la desocupació i el futur de les pensions.

Vam analitzar així les greus conseqüències de la crisi econòmica per als treballadors assalariats i per als treballadors per compte propi i, també, la forta ofensiva del liberalisme contra l'Estat del benestar i el sistema andorrà de seguretat social.

La dreta andorrana (DA) ha volgut aprofitar el moment de crisi eco-

nòmica per carregar-se el model social solidari i portar la gent cap a la resignada acceptació de les retallades.

Nosaltres hem de defensar al Consell General la reforma de l'Estat del benestar però per reforçar-lo, no pas per liquidar-lo.

Sabem que no hi ha igualtat real sense uns serveis públics de qualitat.

En una societat en la qual les disparitats, les diferències, són més grans que mai, el desafiament suposa que sapiguem trobar una personalització de les respostes que cal donar als problemes, sense renunciar a les proteccions col·lectives.

Per això defensem una seguretat social professional, que doni a cadascú la possibilitat de progressar al llarg de tota la seva vida professional i que permeti tornar a aixecar el cap en cas de dificultat.

Nosaltres no ens tanquem a parlar. No compartim l'equivocada intransigència dels que pretenen que la legislació actual seria intocable. Pel contrari, nosaltres estem disposats a debatre sobre la reforma de les jubilacions. Però ho fem considerant que l'allargament de la vida no és pas un problema i proposant que aquests anys que s'afegeixen a la vida siguin vida afegida als anys.

ANA

La qüestió de l'equilibri dels règims de malaltia i de vellesa de la CASS l'hem d'encarar, però només es podrà començar a resoldre quan plantejarem una reforma de societat i no pas una visió comptable com la que presenta avui el govern conservador.

LA REFORMA del sistema de jubilació s'enfoca a sac. No hem dit mai que no fos necessària: la població d'Andorra envelleix i hi ha una forta i continuada disminució dels treballadors en actiu, que són els que financien les pensions de jubilació dels seus predecessors. Però

Hi ha avui una desigualtat entre pensions de veritable misèria i de molts milers d'euros

abans de rebaixar directament les pensions o endarrerir més l'edat de jubilació –que també suposa una retallada en el poder adquisitiu– caldria pensar en limitar la despesa, com vam començar a fer nosaltres des del Govern l'any 2010 defensant la introducció dels medicament genèrics i revisant les tarifes de les analítiques. També s'ha d'avançar en l'eliminació de duplicitats i en la reorganització interna del sistema de salut. Tallar és ben senzill, reformar

de veritat, és més difícil.

L'erosió del poder adquisitiu no pot afectar a tothom per igual. La fórmula que finalment s'adopti, a més de ser entenedora pel conjunt de la població, hauria de compensar de forma diferenciada als jubilats que tenen menys ingressos, encara que això s'articuli carregant-ho sobre les pensions més grans. Hi ha avui una desigualtat escandalosa entre pensions de veritable misèria i pensions de molts milers d'euros que s'estan pagant a alts directius empresarials i financers, feliçment jubilats.

Aquesta crisi ja ha generat uns costos prou grans per a les persones amb rendes més baixes i menor capacitat defensiva. El desplaçament que s'aconsella, des del Govern i els gestors de la CASS, cap a esquemes privats de previsió no està pas, ben al contrari, a l'abast de tots els pensionistes actuals o futurs.

Són aquests precisament els que menys responsabilitat han tingut en el desferment de la crisi i en la seva mala gestió.

Són els que hem de defensar. Aquesta és la nostra prioritat. **Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra**